

3 Οκτωβρίου 2015

Γιατί με βάπτισαν χωρίς να με ρωτήσουν;!

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:orthodoxigynaika.blogspot.gr

- Γιατί δεν αποφασίζουμε μόνοι μας, αν θέλουμε να βαπτιστούμε και να γίνουμε Χριστιανοί;
- Γιατί μας βαπτίζουν νήπια καταστρατηγώντας την ελευθερία μας;

Ερωτήματα που ακούγονται συχνά και μας προκαλούν, με τη σειρά μας, να ρωτήσουμε:

- Όταν το νήπιο είναι άρρωστο και χρειάζεται γιατρό, μήπως πρέπει πρώτα να το ρωτήσουμε για να τον φωνάξουμε;
- Μήπως το φάρμακο που του δίνουμε του στερεί την ελευθερία να επιλέξει αν θα γιατρευτεί;
- Ζητάμε προηγουμένως τη συγκατάθεσή του, όταν το εμβολιάσουμε;
- Καταστρέφουμε την ελευθερία του, όταν του δίνουμε φαγητό ή το ντύνουμε;
- Το ρωτάμε ποια γλώσσα επιθυμεί να μιλάει;
- Το ρωτάμε αν θέλει να πάει στο σχολείο;

Τη σωματική υγεία του παιδιού τη φροντίζουμε, χωρίς να το ρωτήσουμε.

Την πνευματική υγεία του δεν θα την αποκαταστήσουμε στην πρωταρχική της ωραιότητα; Είναι μικρότερης σημασίας η πνευματική του υγεία;

Όπως σε όλους τους τομείς της ζωής οι γονείς προσφέρουν στα παιδιά τους ότι καλύτερο μπορούν από κάθε άποψη, έτσι είναι φυσικό, για τους γονείς που είναι πιστοί οι ίδιοι να νιώθουν την ανάγκη το

παιδί τους να γίνει σύντομα μέλος του σώματος του Χριστού. Να γεμίσει από Άγιο Πνεύμα, έστω και αν η ώρα της Βάπτισης δεν είναι συνειδητή γι' αυτό. Με το βάπτισμα το παιδί «εγκεντρίζεται» (μπολιάζεται)

κατά κάποιον τρόπο, ενσωματώνεται μυστικά στο άχραντο σώμα του Χριστού, γίνεται επίσημα μέλος της Εκκλησίας και έχει το δικαίωμα συμμετοχής και στα υπόλοιπα μυστήρια. Τη σωτηρία και υπέροχη

σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος, που παίρνει με το Βάπτισμα, τη γνωρίζουν οι άγγελοι και την τρέμουν οι δαίμονες. Ωστε έτσι, οι δαίμονες φεύγουν τρέχοντας από τον βαπτισμένο και οι άγγελοι τον

φρουρούν σαν γνώριμο και παιδί του Θεού. Το βάπτισμα το κάνουμε στα νήπια για να τα προφυλάξουμε από έναν μέγιστο κίνδυνο για να περιφρουρήσουμε την ελευθερία τους από τις μεθοδείες του διαβόλου.

Ο νηπιοβαπτισμός επομένως δεν εμποδίζει, αλλά εξασφαλίζει και διασφαλίζει την ουσιαστική ελευθερία. Το λουτρό του Βαπτίσματος, σε συνδυασμό προς το Άγιο Χρίσμα, ενεργεί μια νέα γέννηση. Έτσι

έχουμε μια νέα δημιουργία, νέα γέννηση πνευματικής ύπαρξης τελείως νέας και χαριτωμένης. Δεν δίνονται απλώς κάποια χαρίσματα στον πιστό, αλλά όλο το πλήρωμα του Αγίου Πνεύματος εκχύνεται

σ' αυτόν, μορφώνει μέσα του τη μορφή του Χριστού και τον κάνει παιδί του Θεού

Πατέρα.

Γιατί λοιπόν πρέπει να αρνούμαστε στα παιδιά το δικαίωμα να έχουν από την αρχή της ζωής τους τη ζωοποιό Χάρη του Αγίου Πνεύματος, ως μέρος της ύπαρξης τους; Αν καθώς μεγαλώνουν

αποφασίσουν ότι δεν θέλουν πια το Άγιο Πνεύμα, ας το αρνηθούν, όπως κάνει καθένας που αρνείται τον Θεό. Και ο Θεός αυτήν την κίνηση την σέβεται και αφήνει αυτόν που Τον αρνείται.

Η Βάπτισή μας και γενικά η σχέση μας με τον Θεό δεν μας δεσμεύει. Μήπως άλλωστε ζούμε αν δεν το επιλέξουμε και επιδιώξουμε όπως ταιριάζει σε βαπτισμένους Χριστιανούς; Επομένως ούτως ή άλλως

διαλέγουμε. Αν κανείς θέλει να αλλάξει πίστη, δεν δεσμεύεται από το βάπτισμα. Το βάπτισμα σώζει τελικά όσους με τον καθημερινό τους αγώνα ενεργοποιούν τη χάρη του Αγίου Πνεύματος μένει

αδιενέργητη στην ψυχή του. Όπως δηλαδή το μολύβι που γράφουμε ή το βέλος για να κινηθούν χρειάζονται το ανθρώπινο χέρι, έτσι και η αίρεση των ανθρώπων που πιστεύουν. Το γεγονός της ταύτισης του

βαπτίσματος με την αναγέννηση, δεν σημαίνει πως το βάπτισμα μας απαλλάσσει από τον προσωπικό αγώνα για τη διατήρηση και την καρποφορία του πνευματικού δώρου.

Τα λόγια του Αγίου Κυρίλλου, Αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων, τον 4ο αιώνα, «προς τους φωτιζόμενους» μπορούν να λειτουργήσουν αφυπνιστικά και στην εποχή μας:

«Δεν παίρνεις λοιπόν όπλο φθαρτό, αλλά πνευματικό. Φυτεύεσαι στο νοητό Παράδεισο. Παίρνεις καινούργιο όνομα που δεν το είχες πριν. Πριν από το βάπτισμα ήσουνα κατηχούμενος, ενώ τώρα θα ονομαστείς πιστός.

Από την αμαρτία μετατίθεσαι, περνάς στη δικαιοσύνη, από το μόλυσμα στην καθαρότητα... Αυτό όμως δεν φτάνει...

Έργο του Θεού είναι το φύτεμα και το πότισμα, και δικό σου η καρποφορία. Έργο του Θεού είναι να σου δώσει τη χάρη Του, ενώ δικό σου να τη δεχτείς και να τη διατηρήσεις.

Μην καταφρονείς τη Χάρη, επειδή σου δίνεται δωρεάν, αλλά δέξου τη και συντήρησέ την, λειτουργώντας την μέσα στην ύπαρξή σου με πραγματική ευλάβεια»

Πηγή: xristianos.gr